

ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จล.

ชญานันท์ ศรีจันทร์เพชร*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จล. และ เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จล. จำแนกตามสถานภาพ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จล. ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 343 คน โดยการใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 186 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficing) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.895 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จล. จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า t-test แบบ Independent สำหรับภาควิชา วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า (One-way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe Post hoc Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

- สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 150 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยมีภาควิชาการออกแบบมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ภาควิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน ตามลำดับ
- ความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จล. นักศึกษามีความพึงพอใจโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากถึงปานกลาง
- ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จล. โดยภาพรวม ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่ภาควิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

4.1 ด้านอาคารสถานที่ พบว่า นักศึกษาภาควิชาภาควิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. แตกต่างกัน

4.2 ด้านกลุ่มสัมพันธ์ พบว่า นักศึกษาภาควิชาภาควิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. แตกต่างกัน

4.3 ด้านภาพรวม พบว่า นักศึกษาภาควิชาภาควิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. ด้านภาพรวม พบว่า นักศึกษา ภาควิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน กับ ภาควิชาศิลปกรรม มีความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน นักศึกษาภาควิชาอื่น ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ

ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล., การบริหารจัดการสภาพแวดล้อม

บทนำ

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการไว้ว่า ในกระบวนการเรียนรู้ ต้องมุ่งปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (พระมหาเศวต อมรเมธี, 2556)

สิ่งแวดล้อมมีบทบาทและความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เนื่องจากสิ่งแวดล้อมเป็นแหล่งกำเนิดแห่งปัจจัยสี่ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ แต่ที่ผ่านมามีปรากฏการณ์ที่มนุษย์ได้กระทำต่อสิ่งแวดล้อมต่างเพื่อสนองความต้องการของตนเอง ทั้งด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์และด้วยความตั้งใจในการกระทำ ดังกล่าวนั้น เท่ากับว่ามนุษย์ได้สร้างเงื่อนไขในการทำลายตนเอง ด้วยผลแห่งการเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้ว่าในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มนุษย์ประสบปัญหาและได้รับอันตรายจากผลกระทบจากความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความเป็นมาเริ่มต้นจาก "โรงเรียนช่าง บ.ส.อ." ในการอำนวยความสะดวกของบริการส่งเสริมอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2497 ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ยุบเลิกบริการส่งเสริมอาชีวศึกษา (บ.ส.อ.) โรงเรียนจึงถูกยุบเลิกไปด้วย แต่ความต้องการสถานที่เรียนต่อสำหรับนักเรียนที่จบหลักสูตรประโยคอาชีวศึกษา ชั้นสูงจำนวนมากทำให้เกิด " โรงเรียนส่งเสริมอาชีพก่อสร้าง " ขึ้นเพื่อผลิตช่างไทยที่มีความสามารถปฏิบัติงานก่อสร้างได้อย่างจริงจัง โดยกรมโยธาธิการได้รับคำสั่งให้ดำเนินการเปิดทำการสอนเมื่อ 9 สิงหาคม 2499 หลักสูตร 2 ปี มีแผนกช่างก่อสร้างเพียงแผนกเดียว ต่อมากรมโยธาธิการได้ถูกยุบไปรวมกับกรมโยธาเทศบาล ทำให้โรงเรียนส่งเสริมอาชีพก่อสร้าง กลับไปสังกัดกระทรวงศึกษาธิการอีก อาจารย์ประสม รังสิโรจน (ศาสตราจารย์) ซึ่งได้รับตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ตั้งแต่ปี 2505 ได้ปรับปรุงหลักสูตรยกระดับการศึกษาให้สูงขึ้นเทียบเท่าวิทยาลัยเทคนิค โดยได้รับการสนับสนุนจากศาสตราจารย์พงศ์ศักดิ์ วรรณสุทโธ อธิบดีกรมอาชีวศึกษาขณะนั้น ขึ้นเป็น "วิทยาลัยวิชาการก่อสร้าง" (College of Design & Construction) เมื่อ 26 เมษายน 2506 ใช้อาคารสถานที่ ณ ตำบลบางพลัด จังหวัดธนบุรี (ปัจจุบันคือ กรุงเทพมหานคร) เปิดการสอนสาขาวิชาสถาปัตยกรรม สาขาวิชาวิศวกรรม สาขาวิชาออกแบบ ตกแต่งภายใน สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ สาขาวิชาวิศวกรรมการทาง สาขาวิชาวิศวกรรมการสำรวจ รับนักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายสามัญผ่านการสอบคัดเลือกของสภาการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตร 3 ปี ผู้สำเร็จการศึกษา ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

เริ่มแรกมีสถาปนิกที่เป็นอาจารย์ประจำอยู่ก่อน ปี 2506 จำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์จันทรา สุวิณฑวงศ์ อาจารย์กำแหง พิภน้อย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์) และอาจารย์อรรธรณ สิมานนท์ปริญญา มีอาจารย์ประสม รังสิโรจน เป็นผู้อำนวยการ

ในการปรับปรุงหลักสูตรและดำเนินการสอนของวิทยาลัยวิชาการก่อสร้าง ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์พิเศษจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร และหน่วยงานอื่นเช่น สำนักผังเมือง เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาและช่วยสอน ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร. ชัย มุกตพันธุ์ ศาสตราจารย์ ดร.นิวัตต์ ดารานันท์ คุณหลวงชลาานุสสร ศาสตราจารย์ เรืองศักดิ์ กันตะบุตร ศาสตราจารย์ศุภรี กัมปนานนท์ อาจารย์อภัย ณะเดมิชิต อาจารย์ชัยยา พูนศิริวงศ์ อาจารย์ สุขุม ชูณห์มาน พ.ต.หญิงจิตรา ชูจินดา

ประมาณ ปี 2511 กรมอาชีวศึกษามีนโยบายให้ย้ายสถานศึกษามาอยู่ที่ลาดกระบัง ในที่ดินที่ทายาท เจ้าคุณทหารบริจาคให้กระทรวงศึกษาธิการ เพราะสถานที่ของวิทยาลัยวิชาการก่อสร้างที่บางพลัดคับแคบ ไม่อาจขยายตัวได้วิทยาลัยได้รับงบประมาณทำการก่อสร้างอาคารที่ลาดกระบังใน เนื้อที่ 80 ไร่เศษ เสร็จ และย้ายมาอยู่ที่ลาดกระบังเมื่อ ตุลาคม 2514 ในปีนี้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าอาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา 9 และมาตรา 14 (7) แห่งพ.ร.บ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. 2514 ได้พิจารณา มาตรฐานการศึกษาและหลักสูตรการสอนของวิทยาลัยวิชาการก่อสร้าง เห็นว่าเป็นสถานศึกษาที่จะจัด การศึกษาถึงระดับปริญญาได้ จึงมีมติเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2514 ให้รับวิทยาลัยวิชาการก่อสร้างเข้าสมทบ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า จัดตั้งเป็นคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้า ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2516 เป็นต้นไป (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องให้วิทยาลัยวิชาการก่อสร้าง รวมเข้ากับสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2515)

ชั้นแรกคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผลิตนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลักสูตร 3 ปี สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์ และศิลปอุตสาหกรรม รับนักศึกษาที่จบ ม.ศ. 5 สายสามัญ ผ่านการ สอบคัดเลือกของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ร่วมกับสถาบัน เพื่อผลิตช่างเทคนิคหรือผู้ช่วยสถาปนิก ผู้ช่วย มัณฑนากร และผู้ช่วยนักออกแบบ และระดับปริญญาตรีหลักสูตร 2 ปี หลังจากได้รับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง หรืออนุปริญญาในสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อแล้ว โดยต้องผ่านการสอบคัดเลือกของสถาบันก่อน ปีการศึกษา 2517 ได้มีการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการ จึงให้โอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ ไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

สำหรับอาจารย์ที่สอนวิชาสามัญ ได้แยกไปสังกัดคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ซึ่ง ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเป็นคณะขึ้นใหม่ ตั้งแต่ 10 พฤศจิกายน 2520 ต่อมาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ได้รับ นักศึกษาที่จบ ม.ศ. 5 ผ่านการสอบคัดเลือกของทบวงมหาวิทยาลัยหลักสูตร 5 ปี เปิดการสอนแบ่งเป็น

ปัจจุบัน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. มีพื้นที่รวมทั้งหมด 80 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่สนามและต้นไม้ ใหญ่ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว 7 ไร่ เป็นพื้นที่ป่าที่ยังไม่พัฒนา 20 ไร่ บ่อน้ำ สระน้ำ 11 ไร่ พื้นที่ว่างเปล่าที่ยัง ไม่มีการใช้งาน 15 ไร่ โดยมีสิ่งปลูกสร้างเป็นอาคารใช้งาน 28,800 ตารางเมตร ดานจอดรถ 5,800 ตาราง เมตร ถนนและทางเท้า 8,000 ตารางเมตร และมีแปลงสาธิตการทำนา ปลูกพืชสมุนไพรบันหลังคา 100 ตารางวา (เอกสารรายงานประจำปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, 2557)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการบริหารสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์ เพื่อเสนอให้ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง และพัฒนาการบริหารสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. จำแนกตามสถานภาพ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 3 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน ภาควิชาการออกแบบ และ ภาควิชาศิลปกรรม จำนวนทั้งสิ้น 343 คน กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 150 คน

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศและภาควิชา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมของ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. จำแนก 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการบริหารจัดการ 2. ด้านการเรียนการสอน 3. ด้านอาคารสถานที่ และ 4. ด้านกลุ่มสัมพันธ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 3 ภาควิชา จำนวนทั้งสิ้น 150 คน โดยการใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficeint) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ 1. ข้อมูลส่วนบุคคล 2. เนื้อหาที่จะทำวิจัย 3. ข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติด้วย t-test แบบ Independen และ ANOVA (One-way analysis of variance) สำหรับตัวแปรเพศและภาควิชา

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 150 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยมีภาควิชาการออกแบบมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ภาควิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความพึงพอใจโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากถึงปานกลาง

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยภาพรวม ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีภาควิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

4.1 ด้านอาคารสถานที่ พบว่า นักศึกษาภาควิชาภาควิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

4.2 ด้านกลุ่มสัมพันธ์ พบว่า นักศึกษาภาควิชาภาควิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

4.3 ด้านภาพรวม พบว่า นักศึกษาภาควิชาภาควิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านภาพรวม พบว่า นักศึกษา ภาควิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน กับ ภาควิชาศิลปกรรม มีความพึงพอใจต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน นักศึกษาภาควิชาอื่น ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากถึงปานกลาง โดยมีความคิดเห็นในด้านการบริหารจัดการมาก

ที่สุด รองลงมา คือ ด้านการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านกลุ่มสัมพันธ์ และลำดับสุดท้าย คือ ด้านอาคารสถานที่ ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คณะง้วนโยบาย เรื่องการจัดการสภาพแวดล้อมโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีบทบาทความเป็นผู้นำที่มีคุณภาพ โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมการทำงานเป็นทีม ในการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระมหาเดชา อมรมณี (สืบจันทร์) (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารสิ่งแวดล้อมใน สถานศึกษาขั้น พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดอ่างทอง ทั้ง 3 ด้าน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (4.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการบริหารจัดการ และด้านการจัดการเรียนการสอน

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการบริหารสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดอ่างทอง ทั้ง 3 ด้านจำแนกตามตำแหน่ง เพศ วุฒิการศึกษา ขนาด โรงเรียน พบว่า ครูและผู้บริหารที่มีตำแหน่ง เพศ วุฒิการศึกษา ขนาด โรงเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารสิ่งแวดล้อมใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดอ่างทอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะ ในการบริหารสิ่งแวดล้อมใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดอ่างทองทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารจัดการ ปัญหา คือ ไม่มีการส่งเสริมให้มีการจัดกลุ่มสนใจ และหรือ ชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ไม่มีแผนปฏิบัติการ / โครงการ/ กิจกรรมดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในสถาน ศึกษา ไม่สนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับชุมชนในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมใน โอกาสต่างๆ เช่นกิจกรรมปลูกต้นไม้ เก็บขยะ ข้อเสนอแนะ คือ ควรส่งเสริมให้มีการจัดกลุ่มสนใจ และหรือชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับชุมชนในการ พัฒนาสิ่งแวดล้อมในโอกาสต่างๆ เช่นกิจกรรมปลูกต้นไม้ เก็บขยะ ส่งเสริมให้มีแผนปฏิบัติการ / โครงการ/กิจกรรมดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา 2) ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ปัญหา คือ ปลูกไม้ร่มเงา ไม้ดอก ไม้ประดับ ร่มรื่น สวยงามน้อยไม่ส่งเสริมให้มีการจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ (มีแสง สว่างเพียงพออากาศถ่ายเท ไม่แออัด ฯลฯ) ไม่มีมาตรการและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้พลังงานและ ทรัพยากรอย่างประหยัด ข้อเสนอแนะ คือ ส่งเสริมให้ปลูกไม้ร่มเงา ไม้ดอก ไม้ประดับ ร่มรื่น สวยงาม จัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ (มีแสงสว่างเพียงพออากาศถ่ายเท ไม่แออัด ฯลฯ) ควรมี มาตรการและ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้พลังงานและทรัพยากร

อย่างประหัต 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหา คือ ไม่ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์หลักสูตรใน เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสิ่งแวดล้อมศึกษา ไม่ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมโดยบูรณา การเข้ากับวิชาอื่น ๆ ไม่สนับสนุนให้มีการผลิตและจัดทำ / จัดหาสื่อ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา เพื่อใช้ สอนนักเรียน ข้อเสนอแนะ คือ ควรส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์หลักสูตรในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง สิ่งแวดล้อมศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมโดยบูรณาการเข้ากับวิชาอื่น ๆ ควรสนับสนุนให้มีการผลิต และจัดทำ / จัดหาสื่อ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา เพื่อใช้สอนนักเรียน และ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภภาพ ฝิวงาม (2549,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอ ด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า 1) การจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ การกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม การวางแผนดำเนินงานสิ่งแวดล้อม และการดำเนินและปฏิบัติการ และ อยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ การตรวจสอบและการปฏิบัติงานแก้ไข และการทบทวนการจัดการ 2) แนวทางการพิจารณาการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ใน ด้านการกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อม ควรมีการจัดทำแผนนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม มีการกำหนดตัว ผู้รับผิดชอบให้ชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย สำหรับการวางแผน ดำเนินงานสิ่งแวดล้อม ควรมีการกำหนดผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ควรมีการจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน และ ควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนให้ชัดเจน ด้านดำเนินการและการปฏิบัติงาน ควรมิ การให้ความรู้กับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐาน และตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมของ สถานศึกษาที่สอดคล้องกับข้อกำหนด ISO 14001 ควรกำหนดกิจกรรมที่ยืดหยุ่นได้ตามสภาพปัจจุบัน ปัญหาและควรกำหนดผู้รับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน ด้านการตรวจสอบและการปฏิบัติการแก้ไข ควรมีการ กำหนดดัชนี/ตัวชี้วัดความสำเร็จของกระบวนการและกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ควรมีการกำหนดวางแผน ในการตรวจสอบอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอและควรมีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบแก้ไขอย่าง ชัดเจน และด้านการทบทวนการจัดการ ควรมีการจดบันทึกการเปลี่ยนแปลงในการทบทวนการจัดการ ควร มีการรวบรวมข้อมูลที่เป็นปัญหาและนำมาทบทวนการจัดการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยจัดทำเป็น ปฏิทินการปฏิบัติงาน

ด้านที่ 2 ด้านการเรียนการสอน โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ กระตุ้นให้อาจารย์วางแผนเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษา นำไปใช้สอนจริงด้วย กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คณาจารย์ได้มีการบูรณาการรายวิชาให้สัมพันธ์กับ บริบทของคณะที่มีสภาพแวดล้อมภายในที่เอื้อต่อการเรียนการสอนในทุกภาควิชา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ วิชชุดา คัมภีร์เวช (2556,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังที่มีต่อการ

จัดการสถานศึกษาใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิชาการและด้านกิจการนักเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังที่มีต่อการจัดการ สถานศึกษาของโรงเรียนอยู่ในระดับมากและยังพบว่า แผนการเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสม มีผลต่อ ความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาในภาพรวมและทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 5%

ด้านที่ 3 ด้านกลุ่มสัมพันธ์ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โอกาสการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีพื้นที่มาก จึงมีจุดให้มีการพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักศึกษาระหว่างกัน อีกทั้ง ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนได้มีโอกาสได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ หรือมีการจัดเสวนาขึ้นภายในคณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานพ งามสุวรรณ (2542,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่า ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาใน เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกแต่ละด้านและรวม จำแนกตามเพศของนักเรียนและสถานที่ตั้ง ของโรงเรียน อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ คือ ด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน ด้านการ 24 บริหารด้านบริเวณอาคารสถานที่และด้านกลุ่มเพื่อน เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำแนกตามเพศ แต่ละด้านและรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียนโดยรวม พบว่า นักเรียนที่เรียนใน โรงเรียนที่ ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลกับในเขตเทศบาล มีความพึงพอใจด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียนและ บริเวณอาคารสถานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<.05$) โดยนักเรียนนอกเขตเทศบาลมีความพึงพอใจมากกว่านักเรียนในเขตเทศบาล

ด้านที่ 4 ด้านอาคารสถานที่ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความสวยงามและร่มรื่นของภูมิทัศน์ภายในบริเวณ คณะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การใช้พื้นที่ที่มีอยู่ไม่เหมาะสมไม่มีการวางแผนจัดการ ไม่สอดคล้องกับบริบทของคณะ ไม่มีการปรับให้มีภูมิทัศน์ให้มีสัดส่วนที่สัมพันธ์กับการพื้นที่และอาคารที่มีอยู่ให้เหมาะสมต่อการใช้สอยภายในคณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนวน เลิศรุ่งโรจน์ (2549,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อการจัดสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนบางมดวิทยา”สีสุกหาวาดจวนอุปถัมภ์” พบว่า

1. ความพึงพอใจต่อการจัดสิ่งแวดล้อม โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหาวาดจวนอุปถัมภ์” โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านวิชาการ ด้านการบริหารจัดการ และด้านกายภาพ

2. ความพึงพอใจต่อการจัดสิ่งแวดล้อมใน โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหาวาดจวนอุปถัมภ์” ของนักเรียน ครู และผู้ปกครองเครือข่าย ไม่มีความแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

3. ข้อเสนอแนะในการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนบางมดวิทยา “สี่สุททหาวคจวน อุปลัมภ” ได้แก่ ควรวางแผนและจัดตั้งคณะกรรมการในการบริหารงานและจัดการร่วมกัน เปิดโอกาสให้บุคลากรและนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นตัดสินใจวางแผนจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมร่วมกัน ควรสร้างวินัย ส่งเสริมความคิดความรู้สึกโดยคำนึงถึงหลักมนุษยธรรม ควรเน้นความพึงพอใจมากกว่าการใช้คำสั่ง ควบคุมหรือกฎเกณฑ์โดยยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรต่างๆ ในโรงเรียนให้มากขึ้น ควรสนับสนุนด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานของบุคลากรอย่างเหมาะสม ควรมีการประชาสัมพันธ์ชี้แจงให้มากขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่พบความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่มีนักศึกษา เพศชายและเพศหญิง มีการเรียนการสอนบูรณาการให้เข้าสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและซึ่งการศึกษาที่คล้ายคลึงกัน ทำให้มีความคิดเห็นที่เป็นในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระอุเทน อุเทโน (สำรวญกุล) (2554,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า

1. ระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อความพึงพอใจที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ด้านหลักสูตร ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา และ ด้านสื่อการสอน และแหล่งเรียนรู้ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน และระดับผลการเรียน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการเรียนการสอนที่นักเรียนเสนอแนะมีดังต่อไปนี้

- 1) ด้านหลักสูตร หลักสูตรมีเนื้อหาที่ยากต่อความเข้าใจของนักเรียน และหลักสูตรมีเนื้อหาไม่ทันตามยุคสมัย
- 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนมีการดูแลเอาใจใส่ในบรรยากาศและสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมกับการเรียน นักเรียนจึงไม่ได้รับความสุขในการเรียนเท่าที่ควร
- 3) ด้านการจัดกิจกรรม นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้ทำกิจกรรมทางศาสนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครู เพื่อน

4) ด้านสื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ โรงเรียนมีการใช้สื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ไม่ทันสมัย นักเรียนจึงพัฒนาตนเองน้อย

5) ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา โรงเรียนมีการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคของการนิเทศเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจในการเรียน และมีการจัดนิเทศ โดยนักเรียนมีส่วนร่วมน้อย

6) ด้านการวัดและประเมินผล มีความยุติธรรมน้อย คะแนนจึงไม่เป็นตัวชี้วัดที่แท้จริง นักเรียนมีการนำผลการเรียนไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนน้อย

4. แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านการเรียนการสอนที่นักเรียนเสนอแนะมีดังนี้

1) ด้านหลักสูตร ควรมีการปรับหลักสูตรให้เข้ากับท้องถิ่นและให้ทันตามสถานการณ์ปัจจุบัน มีการปรับหลักสูตรตามความต้องการของนักเรียน

2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรมีการจัดหาบุคลากรมาดูแล เอาใจใส่ในการเรียนสอนให้เพียงพอ มีการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียน มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อนักเรียนจะได้รับความสุขในการเรียน

3) ด้านการจัดกิจกรรมควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงออกด้านความคิดเห็น กับครูและเพื่อนที่เกิดประโยชน์ ต่อศาสนาและตนเอง

4) ด้านสื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ โรงเรียนควรจัดหาสื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ให้พอเพียง ครูควรมีการพัฒนาการสอนที่ทันสมัย เพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียน

5) ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา โรงเรียนควรจะมีการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคของการนิเทศ โดยจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วม และมีการจัดเป็นประจำเพื่อช่วยให้เข้าใจในการเรียน

6) ด้านการวัดและประเมินผล โรงเรียนควรมีการจัดรูปแบบในการวัดผลและประเมินผลตามลักษณะท้องถิ่นให้เป็นแบบมาตรฐาน และเพิ่มแรงจูงใจเพื่อให้นักเรียนมีการนำผลการเรียนไปปรับปรุงพัฒนาการเรียน ในทุกระดับชั้น

3. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการบริหารสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. จำแนกตามภาควิชา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่ภาควิชาที่ต่างกัน ยังขาดการบูรณาการให้สัมพันธ์สอดคล้องกับภาควิชาในบางภาควิชา ไม่มีการปรับใช้ให้เข้ากับบริบทที่ทางคณะมี ทำให้มีความคิดเห็นไม่เป็นในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระอุเทน อุเทโน (สารวยกุล) (2554,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า

1. ระดับความคิดเห็น ของนักเรียน ต่อความพึงพอใจที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ด้านหลักสูตร ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา และ ด้านสื่อการสอน และแหล่งเรียนรู้ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน และระดับผลการเรียน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการเรียนการสอนที่นักเรียนเสนอแนะมีดังต่อไปนี้

- 1) ด้านหลักสูตร หลักสูตรมีเนื้อหาที่ยากต่อความเข้าใจของนักเรียน และหลักสูตรมีเนื้อหาไม่ทันตามยุคสมัย
- 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนมีการดูแลเอาใจใส่ในบรรยากาศและสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมกับการเรียน นักเรียนจึงไม่ได้รับความสุขในการเรียนเท่าที่ควร
- 3) ด้านการจัดกิจกรรม นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้ทำกิจกรรมทางศาสนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครู เพื่อน
- 4) ด้านสื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ โรงเรียนมีการใช้สื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ไม่ทันสมัย นักเรียนจึงพัฒนาตนเองน้อย
- 5) ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา โรงเรียนมีการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคของการนิเทศเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจในการเรียน และมีการจัดนิเทศ โดยนักเรียนมีส่วนร่วมน้อย
- 6) ด้านการวัดและประเมินผล มีความยุติธรรมน้อย คะแนนจึงไม่เป็นตัวชี้วัดที่แท้จริง นักเรียนมีการนำผลการเรียนไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนน้อย

4. แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านการเรียนการสอนที่นักเรียนเสนอแนะมีดังนี้

- 1) ด้านหลักสูตร ควรมีการปรับหลักสูตรให้เข้ากับท้องถิ่นและให้ทันตามสถานการณ์ปัจจุบัน มีการปรับหลักสูตรตามความต้องการของนักเรียน
- 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรมีการจัดหาคุศลากรมาดูแล เอาใจใส่ในการเรียนสอนให้เพียงพอ มีการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียน มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อนักเรียนจะได้รับความสุขในการเรียน
- 3) ด้านการจัดกิจกรรม ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงออกด้านความคิดเห็น กับครูและเพื่อนที่เกิดประโยชน์ ต่อศาสนาและตนเอง
- 4) ด้านสื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ โรงเรียนควรจัดหาสื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ ให้พอเพียง ครูควรมีการพัฒนาการสอนที่ทันสมัย เพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียน

5) ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา โรงเรียนควรมีการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคของการนิเทศ โดยจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วม และมีการจัดเป็นประจำเพื่อช่วยให้เข้าใจในการเรียน

6) ด้านการวัดและประเมินผล โรงเรียนควรมีการจัดรูปแบบในการวัดผลและประเมินผลตามลักษณะท้องถิ่นให้เป็นแบบมาตรฐาน และเพิ่มแรงจูงใจเพื่อให้นักเรียนมีการนำผลการเรียนไปปรับปรุงพัฒนาการเรียน ในทุกระดับชั้น

ข้อเสนอแนะ

ไม่มีการให้ข้อมูลด้านการเสนอแนะ

เอกสารอ้างอิง

- พระมหาเดชา อมรเมธี (สืบจันทร์).(2556).*การบริหารสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
- พระอุเทน อุเทโน (สำรวยกุล).(2554). *ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการบริการงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
- มานพ งามสุวรรณ.(2542). *ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
- วิษชุดา คัมภีร์เวช.(2556). *ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษา ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพ*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์และเทคโนโลยีสารสนเทศ) คณะสถิติประยุกต์
- ศุภาพร ผิวงาม.(2549).*การจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี*. มหาวิทยาลัยศิลปากร. สารนิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- อำนาจ เลิศรุ่งโรจน์.(2549).*ความพึงพอใจต่อการจัดสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนบางมดวิทยา “สี่ลูกหวาดจวนอุปถัมภ์”*. สารนิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- เอกสารรายงานประจำปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, 2557

มหาวิทยาลัยบูรพา